

§ 13. Beslutninger om, at hovedlandeveje og landeveje skal forbeholdes visse arter af offentlig færdsel, skal godkendes af ministeren for offentlige arbejder i samråd med justitsministeren. Tilsvarende bestemmelser vedrørende kommuneveje fastsættes efter forhandling med politiet.

Hovedlandeveje.

§ 14. Det bestemmes ved lov, hvilke offentlige veje der skal være hovedlandeveje, og hvilke nye hovedlandeveje der skal anlægges. Nedlæggelse af offentlige veje som hovedlandeveje sker ligeledes ved lov.

Stk. 2. Bestemmelse om optagelse og nedlæggelse af hovedlandeveje i forbindelse med mindre vejforlægninger, regulering af veikryds m. v. kan træffes af vejdirektoratet.

Stk. 3. Forinden lovforslag i henhold til stk. 1 fremsættes, og forinden der træffes bestemmelse efter stk. 2, skal der forhandles med de amtskommunale og kommunale myndigheder, i hvis område vejen forløber, og i det i stk. 1 omhandlede tilfælde tillige med vejnævnet.

§ 15. Ministeren for offentlige arbejder kan bestemme, at projekterings-, anlægs- og vedligeholdelsesarbejder samt driftsforanstaltninger udføres af vejdirektoratet eller træffe aftale med et amtsråd eller en kommunalbestyrelse om, at disse opgaver udføres af vedkommende amtskommunale eller kommunale vejvæsen for statens regning. I så fald skal overslag over udgifterne forud være godkendt af vejdirektoratet inden for finanslovens bevillingsrammer, og der skal aflægges særskilt regnskab for udgifterne. Ministeren fastsætter efter forud indhentet udtalelse fra vejnævnet almindelige regler om forholdet.

§ 16. Forinden et projekteret større hovedlandevejsanlæg bringes til udførelse, skal de amtskommunale og kommunale myndigheder, i hvis område vejen forløber, have adgang til at udtale sig. De pågældende myndigheder kan kræve, at eventuelle meningsuligheder om et projekts udformning forelægges for vejnævnet, forinden ministeren for offentlige arbejder træffer afgørelse i sagen.

§ 17. Andragender om tilladelser og dispensationer, som i henhold til denne lov meddeles af vejbestyrelsen, indgives for hovedlandevejene til den kommunale myndighed, i hvis område vejen forløber. Såfremt denne ikke har fornøden bemyndigelse efter stk. 2 til selv at afgøre sagen, videresendes denne med kommunalbestyrelsens erklæring til vejdirektoratet, eventuelt vedkommende amtsråd, jfr. stk. 2.

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder kan bemyndige vedkommende amtskommunale eller kommunale myndighed til at meddele visse af de pågældende tilladelser og dispensationer.

§ 18. Ved hovedlandeveje, der er eller bliver udbygget som motorveje, skal der drages omsorg for tilvejebringelse og drift af supplerende anlæg, hvis beliggenhed umiddelbart i forbindelse med motorvejen skønnes af særlig betydning for transporterne og rejselivet.

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder kan til de formål, der er angivet i stk. 1, bortforpagte sådanne arealer, der — om fornødent ved ekspropriation — er erhvervet til vejanlægget, eventuelt med særlig henblik på formålet, samt slutte aftale med forpagteren om tilvejebringelse og drift af faste anlæg eller bygninger på de forpagtede arealer.

Stk. 3. Efter ministerens bestemmelse kan reglerne i stk. 1 og 2 anvendes på andre hovedlandevejsstrækninger.

§ 19. Udgifter til eventuel fornøden belysning på hovedlandeveje medregnes blandt anlægs- og driftsudgifterne.

Stk. 2. Anlægs- og driftsudgifter til belysning på hovedlandevejsstrækninger, der forløber gennem byområder med tæt, sammenhængende bebyggelse, afholdes dog af vedkommende kommune. Disse udgifter kan dog afholdes af statskassen, såfremt belysningen væsentlig er indrettet på sikring af færdslen på hovedlandevejen.

§ 20. Såfremt der ved et hovedlandevejsanlæg påføres en amtskommune eller kommune eller et fælleskommunalt selskab udgifter til omlægning eller flytning af ledninger eller spor, afholdes disse udgifter af statskassen.